

VREME BR. 699, 27. MAJ 2004.
Oliver Stanojević

Lik i delo g. Tomića

(Odgovor na tekst Dejana Anastasijevića: „Devet života jednog generala”; Vreme br. 698)

U tekstu o generalu Aci Tomiću, autora Dejana Anastasijevića (odličan i dobro obavešteni novinar) potkralo se par netačnosti. Početkom devedesetih on je u odbrani grada Beograda bio pomoćnik načelnika za bezbednost, a ne zamenik, što je drastična razlika, jer je kao pomoćnik bio zadužen za administraciju i brojno stanje, što je u bezbednosnim strukturama prilično nevažno mesto. Takozvana „hladovina”. Na to mesto je došao zahvaljujući gen. Milenku Gligoroviću, koji se založio kod tadašnjih šefova KOS-a Tumanova i Vasiljevića da se Tomić „udomi” u odbrani grada, jer ga je u UB Prve armije pratio veoma loš glas!

Druga netačnost je navodno prijateljstvo Tomića i Pavkovića. Oni nikada nisu bili prijatelji! Netrpeljivost datira još s kraja 1992. godine, kada je Pavković bio „pod merama” KOS-a, jer je kao šef vojnog kabineta Milana Panića bio „sumnjiv”. Njega je ispred UB JNA dva meseca „radio” – Aca Tomić.

Za vreme NATO bombardovanja 1999. Tomić je samovoljno tri puta napuštao Kosovo, pa je Pavković tražio od neizbežnog Ace Vasiljevića (vraćenog iz penzije i nominalnog šefa UB VJ, jer G. Farkaš je bio pro forme načelnik UB, on se samo bavio „unutrašnjim neprijateljem” to jest tadašnjom opozicijom za potrebe bračnog para Milošević-Marković) da Tomića suspenduje, vrati u Beograd i povede disciplinski postupak.

Međutim, Vasiljević šalje Tomića u Novi Pazar da odrađuje pozadinsku bezbednost (Pavković u jednom intervjuu: „Ne znam zašto je Vasiljević Tomića umesto na vojni sud poslao u N. Pazar.”) Na opasku da je Tomić Vasiljevićev kadar i da ga je on „selektovao” još 1991. Pavković kaže: „Ma, kakvi. Kada je Vasiljević bio general, Tomić je bio kapetan za koga Vasiljević nije ni čuo do dolaska na Kosovo aprila 99.”

Na Kosovu, tokom NATO bombardovanja Aco Tomić nije bio nikakav mentor sadašnjem načelniku Vojne bezbednosti, pukovniku Momiru Stojanoviću. Šta više, Tomić je bio u permanentnom sukobu sa „bezbednjacima” iz prištenskog Korpusa (na čijem čelu je bio puk. Stojanović). Čak je Tomić pravdajući se za samovoljna napuštanja Kosova rekao generalu Vasiljeviću da je to učinio zbog otvorenih pretnji kolega-bezbednjaka iz prištenskog Korpusa.

Posle 5. oktobra Tomić je svom zemljaku Koštunici „prodao” priču da mu je on dva puta spasio život!? „Pijane junske noći” 2001. Tomić nije bio načelnik UB VJ već gen. Milan Đaković. Tomić je bio njegov zamenik i komunicirao je sa Koštunicom mimo znanja Đakovića i Pavkovića! Kada je postao načelnik, njegov zamenik gen. Todor Petković je na sopstven zahtev penzionisan, jer neće da „UB bude servis Ljilji Nedeljković i još kojekakvim savetnicima. Hoću da UB bude profesionalni deo Armije, a sa Tomićem to je nemoguće”. Petković je podneo demonstrativno zahtev za penzionisanjem par dana posle pobune JSO u novembru 2001. jer je bio svedok kada je Tomić garantovao Legiji da vojska neće uopšte reagovati na izlazak JSO na ulice, „kroz smeh je rekao Legiji, Gumaru i još nekima: samo vi momci radite svoj posao, za vojsku ne brinite – napisao je Petković u internoj prijavi koju je uputio generalu Pavkoviću, a na koju ovaj nije reagovao iako nije podnosio Tomića (ali je podnosio „crvene beretke”...).

Dva dana po ubistvu Đinđića Krga je razvlastio Tomića, i vojnu bezbednost su vodili gen. Škorić i pukovnik Milan Stojanović. Dan kasnije u kabinet Tomića ulazi njegov bivši zamenik Todor Petković koji mu kaže da je po ovlašćenju Krga došao da ga kontroliše! Par dana kasnije Tomić pokušava da se dokaže i ON OTKRIVA i podnosi prijavu protiv Pavkovića za učestvovanje u atentatu na Vuka Draškovića u Budvi! Bez obzira na to biva smenjen i penzionisan, a na oproštajnom koktelu trojici vernih saradnika glasno kaže: „Ne brinite, neće ove ‘dosmanlije’ dugo. Najviše još tri meseca, a onda ćemo im j..... majku za sve.” Istog trenutka neko od

prisutnih je ovu izjavu preneo Škoriću i Krgi, ovi policijskom generalu Sveti Đurđeviću i ministru policije Dušanu Mihajloviću. I bi što bi...

Inače pored optužbe da je bio saradnik zemunskog klana, protiv Tomića je podneta i prijava „za prikrivanje krivičnog dela koje je učinilo vojno lice N. Pavković”. Šta je bilo s tom prijavom ne zna se... Sumnja se da je Tomić prikrio službenu belešku koju su februara 2003. sačinili „bezbednjaci” beogradskog Korpusa u kojoj postoji zapažanje da je „bezbedonosni prsten oko premijera Đinđića porozan i da postoji mogućnost probijanja istog”. Tomić u intervjuu „Telegrafu” kaže da je tu informaciju preneo ljudima iz BIA, ali ne može da se seti kojim(!?), a još kaže da je to bilo decembra 2002, a beleška je sačinjena u drugoj polovini februara 2003.